

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

COM(2007) 602 wersja ostateczna — 2007/0223 (CNS)

(2008/C 224/16)

Dnia 4 grudnia 2007 r. Rada, działając na podstawie art. 37 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 29 kwietnia 2008 r. Sprawozdawcą był Gabriel SARRÓ IPARRA-GUIRRE.

Na 445. sesji plenarnej w dniach 28 i 29 maja 2008 r. (posiedzenie z dnia 29 maja 2008 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 70 głosami za — 3 osoby wstrzymały się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wnioski

1.1 Biorąc pod uwagę, że utrzymująca się praktyka nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów wymaga reakcji w postaci podjęcia kompleksowych działań, których podstawę powinien stanowić skuteczny instrument regulacyjny mający zastosowanie do całego łańcucha dostaw, od połowów do sprzedaży, EKES uważa, że co do zasady proponowane rozporządzenie zapewnia ramy niezbędne do zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, w związku z czym rozporządzenie to popiera. Uważa jednocześnie, że zaproponowane środki wzmacniają rolę Wspólnoty jako państwa bandery, państwa portu, państwa zbytu i państwa beneficjenta.

1.2 Komitet uważa, że powodzenie proponowanego rozporządzenia zależy od czterech podstawowych czynników:

- zaangażowania państw członkowskich w walkę z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami;
- współpracy między państwami członkowskimi;
- współpracy międzynarodowej;
- ciągłych, stałych wysiłków podejmowanych w celu jego wdrożenia.

1.3 Nie sugerując wyłączenia floty wspólnotowej z zakresu stosowania proponowanego rozporządzenia, EKES uważa, że w rozporządzeniu należy dokonać wyraźniejszego rozróżnienia nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów dokonywanych przez statki z krajów trzecich, które nie są monitorowane przez państwa bandery, oraz innych przypadków nielegalnych połowów dokonywanych przez statki wspólnotowe, które naruszają zasady wspólnej polityki rybackiej i są obecnie objęte instrumentami prawnymi przewidzianymi na mocy rozporządzenia (EWG) 2847/93 ⁽¹⁾.

1.4 Komitet uważa, że wprowadzenie w życie wszystkich proponowanych środków z zakresu kontroli i inspekcji będzie

wiązać się ze znacznym wzrostem wydatków i biurokracji w państwach członkowskich oraz rozbudową administracyjnej infrastruktury monitorowania. Komitet wzywa zatem Komisję do uwzględnienia tego faktu, tak aby nie osłabić końcowego skutku, a także do zachowania odpowiedniej ostrożności, by stosowanie proponowanego rozporządzenia nie pociągało za sobą wzrostu kosztów eksploatacji dla przedsiębiorstw, których statki dokonują legalnych połowów.

1.5 Ponadto Komitet uważa, że proponowane środki nie powinny w żadnym razie wywierać na legalny obrót handlowy takiego wpływu, który mógłby stanowić przeszkodę dla handlu poprzez naruszenie reguł obowiązujących w handlu międzynarodowym.

1.6 Komitet uważa, że wniosek dotyczący rozporządzenia nie wyjaśnia wystarczająco, w jaki sposób władze państwa bandery mają zatwierdzać świadectwa połowowe wymagane przez Wspólnotę Europejską. Zakładając, że takie zatwierdzenie ma odbywać się w formie elektronicznej, EKES uważa, że należałoby w proponowanym rozporządzeniu wyraźnie określić formę zatwierdzenia, zarówno w odniesieniu do statków przewożących świeże połowy, jak również mrożone produkty rybne.

1.7 EKES uważa, że kontrola statków rybackich z krajów trzecich powinna przebiegać w podobny sposób we wszystkich „wyznaczonych portach” we wszystkich państwach członkowskich. Ponadto Komitet sądzi, że w tekście proponowanego rozporządzenia należałoby wyraźniej stwierdzić, że inspekcje będą dokonywane zarówno drogą morską, jak i na lądzie oraz z powietrza.

1.8 EKES powtarza swoje stanowisko wyrażone w innych opiniach dotyczących roli Agencji Kontroli Rybołówstwa i uważa, że powinna ona odgrywać ważną rolę w zakresie koordynacji, monitorowania i kontroli połowów nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych. W tym celu należałoby zapewnić jej większe zasoby finansowe i ludzkie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r.

1.9 Komitet jest zdania, że poziom kar nakładanych na statki z krajów trzecich powinien zostać zharmonizowany we wszystkich państwach członkowskich UE. Uważa też, że w przypadku naruszeń ze strony państw niewspółpracujących należy rozważyć możliwość zastosowania sankcji związanych nie tylko z połowami.

1.10 EKES uważa w każdym razie, że należy wzmocnić gwarancje związane z procedurami identyfikacji statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy oraz państw niewspółpracujących, co dotyczy zwłaszcza gwarancji ochrony, oraz że powinny one opierać się na solidnych dowodach, aby zapobiec późniejszemu uchylaniu przez sądy środków przyjętych przez państwa członkowskie.

2. Wprowadzenie

2.1 Od ponad dziesięciu lat Wspólnota jest zaangażowana w walkę z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami. Od 2002 r. walka ta przyjmuje formę wspólnotowego planu działań mającego na celu zapobieganie nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywanie i eliminowanie w samej Wspólnocie, a także na szczeblu regionalnym i międzynarodowym ⁽²⁾.

2.2 W rezolucji ⁽³⁾ z 2005 r. w sprawie wdrożenia wspólnotowego planu działań przewidzianego w wyżej wymienionym komunikacie Parlament Europejski stwierdził, że Unia Europejska musi poszerzyć i zintensyfikować wysiłki na rzecz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

2.3 Pomimo znacznej poprawy sytuacji, nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy nie zniknęły. Komisja uważa, że utrzymywanie się takich praktyk wymaga szybkiej i stanowczej reakcji ze strony Unii Europejskiej.

2.4 W związku z tym w ubiegłym roku Komisja przygotowała nowy komunikat ⁽⁴⁾ dotyczący nowej strategii zapobiegania przez Wspólnotę nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

2.5 Na podstawie szerokich konsultacji prowadzonych w ubiegłym roku, w których Komitet odgrywał czynną rolę ⁽⁵⁾, Komisja sporządziła obecny wniosek ⁽⁶⁾ dotyczący rozporządzenia, który obejmuje następujące obszary działania:

- zwiększenie kontroli nad legalnością działań statków rybackich z krajów trzecich i ich połowów docierających do portów rybackich Wspólnoty Europejskiej;
- zwiększenie kontroli w zakresie zgodności produktów rybnych z krajów trzecich, przywożonych do Wspólnoty innymi środkami transportu niż statki rybackie, ze środkami ochrony i zarządzania;

⁽²⁾ COM(2002) 180 z dnia 28 maja 2002 r. oraz konkluzje Rady z 7 czerwca 2002 r.

⁽³⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego 2006/2225, przyjęta 15 lutego 2007 r.

⁽⁴⁾ COM(2007) 601 wersja ostateczna z 17 października 2007 r.

⁽⁵⁾ Konferencja EKES-u dotycząca odpowiedzialności państwa bandery, 30 stycznia 2007 r.

⁽⁶⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady 2007/0223 (CNS) ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

— zamknięcie rynku unijnego dla produktów pochodzących z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;

— zwalczanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów prowadzonych przez obywateli Wspólnoty Europejskiej poza jej terytorium;

— udoskonalenie środków prawnych koniecznych do wykrywania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;

— wprowadzenie skutecznego systemu kar w celu powstrzymania poważnych naruszeń przepisów w dziedzinie rybołówstwa;

— usprawnienie działań prowadzonych w ramach regionalnych organizacji do spraw zarządzania połowami wymierzonych w nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy;

— wspieranie polityki i działań krajów rozwijających się wobec nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;

— zwiększenie synergii w dziedzinie monitorowania, kontroli i nadzoru między państwami członkowskimi, a także między krajami UE a państwami trzecimi.

2.6 Wniosek opiera się zatem na założeniu, że skuteczna strategia wobec nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów powinna być szeroko zakrojona i obejmować wszystkie aspekty problemu w obrębie całego łańcucha dostaw.

3. Uwagi ogólne

3.1 EKES uważa, że budzące obawy środowiskowe i społeczno-gospodarcze konsekwencje nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów powodują konieczność podjęcia przez Unię Europejską zdecydowanych działań i dlatego wyraża ogólne poparcie dla Komisji.

3.2 Obowiązujące obecnie przepisy wspólnotowe, na których opiera się system monitorowania w ramach wspólnej polityki rybackiej ⁽⁷⁾, przewidują szeroko zakrojony system mający na celu monitorowanie zgodności z prawem połowów prowadzonych przez wspólnotowe statki rybackie, lecz nie dopuszczają równorzędnego poziomu monitorowania produktów rybnych pochodzących z połowów dokonywanych przez statki rybackie z krajów trzecich i przywożonych do Wspólnoty.

3.3 Ta luka prawna pozwala podmiotom gospodarczym, zarówno z UE, jak i spoza niej, na wprowadzanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów do Wspólnoty, największego na świecie rynku i głównego importera produktów rybnych, co zwiększa dochodowość ich działalności. Z tego powodu Komitet uważa, że proponowane rozporządzenie słusznie koncentruje się na nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach prowadzonych przez statki z krajów trzecich, nie wyłączając floty wspólnotowej z zakresu jego zastosowania zgodnie z art. 1 ust. 4.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r.

3.4 Proponowane rozporządzenie ustanawia nowy system monitorowania, który będzie miał zastosowanie do wszystkich nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz do wszelkiej związanej z nimi działalności prowadzonej na terytorium lub na wodach morskich znajdujących się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw członkowskich lub przez statki rybackie bądź obywateli Wspólnoty. Będzie miał on również zastosowanie, bez uszczerbku dla jurysdykcji danego państwa bandery lub państwa nadbrzeżnego, w odniesieniu do nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów prowadzonych przez statki spoza Wspólnoty na pełnym morzu lub na wodach znajdujących się pod jurysdykcją krajów trzecich, podobnie jak w przypadku wymogów wspólnej polityki rybackiej wobec floty wspólnotowej.

3.5 Nie sugerując wyłączenia floty wspólnotowej z zakresu stosowania proponowanego rozporządzenia, EKES uważa, że w rozporządzeniu należy dokonać wyraźniejszego rozróżnienia nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów dokonywanych przez statki z krajów trzecich, które nie są monitorowane przez państwa bandery, oraz innych przypadków nielegalnych połowów dokonywanych przez statki wspólnotowe, które naruszają zasady wspólnej polityki rybackiej i są obecnie objęte instrumentami prawnymi przewidzianymi na mocy wspomnianego powyżej rozporządzenia nr 2847/93.

3.6 Proponowane rozporządzenie ustanawia również odpowiedni system monitorowania łańcucha dostaw produktów rybnych wwożonych do Wspólnoty. Komitet uważa, że proponowane środki nie powinny w żadnym razie wywierać na obrót handlowy takiego wpływu, który mógłby stanowić przeszkodę dla legalnego handlu.

3.7 EKES z zadowoleniem przyjmuje rozporządzenie zaproponowane przez Komisję. Jest ono jasne, ma szeroki zakres zastosowania, przewiduje monitorowanie nielegalnych połowów na szczeblu wspólnotowym i międzynarodowym, a także środki natychmiastowego egzekwowania prawa oraz skuteczne, wspólne do przewinienia i odstraszające kary dla osób fizycznych i prawnych, które popełniły poważne naruszenie rozporządzenia lub są za takie naruszenie odpowiedzialne. Uważa jednak, że w przypadku naruszeń ze strony państw niewspółpracujących należy rozważyć także możliwość zastosowania wobec tych państw niewspółpracujących sankcji innych niż związane z połowami.

3.8 EKES uważa, że w proponowanym rozporządzeniu należy zmienić kolejność rozdziałów, tak aby rozdziały IV i V dotyczące wspólnotowego systemu ostrzegania i identyfikacji statków biorących udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach następowały po rozdziale I.

3.9 Komitet jednocześnie uważa, że art. 13 ust. 1 w rozdziale III powinien jednoznacznie stanowić, że zakaz przywozu produktów rybnych pozyskanych z nielegalnych, nieraportowanych lub nieuregulowanych połowów obejmuje przywóz drogą morską, lądową i lotniczą.

3.10 Zdaniem Komitetu główna trudność we wprowadzeniu w życie rozporządzenia polega na tym, że konieczna jest ogólna

zgoda i wsparcie ze strony państw członkowskich oraz sieć skutecznej współpracy na szczeblu międzynarodowym.

3.11 Komitet uważa, że wprowadzenie w życie wszystkich proponowanych środków z zakresu kontroli i inspekcji, zarówno w portach, jak i na morzu, oraz środków dotyczących świadectw, monitorowania i weryfikacji statków i połowów, a także kontroli przywozu odbywającego się drogą lądową, morską i lotniczą będzie wiązać się ze znacznym wzrostem wydatków i biurokracji w państwach członkowskich oraz rozbudową administracyjnej infrastruktury monitorowania. Komitet wzywa zatem Komisję do uwzględnienia ich wpływu w proponowanym rozporządzeniu, tak aby nie osłabił końcowego skutku.

3.12 W związku z tym Komitet wzywa Komisję do zachowania odpowiedniej ostrożności, by stosowanie proponowanego rozporządzenia nie pociągało za sobą wzrostu kosztów eksploatacji dla przedsiębiorstw, których statki dokonują legalnych połowów.

3.13 Wreszcie EKES uważa, że zaproponowane środki wzmacniają rolę Wspólnoty jako państwa bandery, państwa portu, państwa zbytu i państwa beneficjenta.

4. Uwagi szczegółowe

4.1 Jak wynika z dotychczasowych analiz, jeśli proponowane rozporządzenie będzie stosowane w sposób prawidłowy, konsekwentny i ciągły, może ono sprawić, że Unia Europejska zajmie czołową pozycję lub stanie się przywódcą w międzynarodowej walce z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami.

4.2 Bezpośrednio po kilku ogólnych przepisach dotyczących wykonania w rozporządzeniu zawarto przepisy o kontroli statków rybackich z krajów trzecich w portach UE. Ważne jest, aby w tym miejscu zaznaczyć, że przeładunki na wodach terytorialnych Wspólnoty między statkami rybackimi z krajów trzecich lub między takimi statkami a statkami wspólnotowymi są zakazane. Zakaz ten obejmuje również przeładunki na morzu między statkami Wspólnoty a statkami z krajów trzecich poza wodami terytorialnymi Wspólnoty.

4.3 EKES z zadowoleniem przyjmuje ten zakaz przeładunku na pełnym morzu; wielokrotnie wzywał on Komisję do wprowadzenia takiego zakazu, ponieważ z tego rodzaju przeładunku pochodzi znaczna część nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

4.4 Rozporządzenie wyraźnie stanowi, że statki z krajów trzecich będą mogły wpływać jedynie do „wyznaczonych portów” w Unii Europejskiej, określonych wcześniej przez państwa członkowskie, pod warunkiem spełnienia szeregu wymogów dotyczących powiadomienia o przybyciu i zezwolenia, poświadzonego świadectwa połowowego i inspekcji. Statki rybackie z krajów trzecich będą objęte zakazem wstępu do portów państw członkowskich, korzystania z usług portowych oraz prowadzenia operacji wyładunku, przeładunku lub przetwarzania na podkładzie w takich portach, jeżeli nie spełnią wymogów i przepisów określonych w rozporządzeniu.

4.5 Rozporządzenie przywiązuje szczególną wagę do baczności i rygorystycznego monitorowania powiadomień o przybyciu, wydawania świadectw połowowych i inspekcji w portach.

4.6 W kwestii weryfikacji świadectw połowowych, które należy przesłać na 72 godziny przed przybyciem do portu, Komitet uważa, że powinny one być zatwierdzane elektronicznie przez organ zatwierdzający. Komitet uważa, że proponowane rozporządzenie nie precyzuje dostatecznie sposobu zatwierdzania tych świadectw. Ponadto Komitet uważa, że Komisja powinna określić wszelkie wyjątki od terminu 72 godzin.

4.7 Komitet popiera wytyczne Komisji dotyczące monitorowania statków rybackich i apeluje o porozumienie między państwami członkowskimi w celu zapewnienia jednolitego ich stosowania we wszystkich „wyznaczonych portach”.

4.8 Naruszenia rozporządzenia, polegające na udziale statku rybackiego z kraju trzeciego w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach, będą skutkować objęciem tego statku zakazem wyładunku, przeładunku lub przetwarzania połowów na pokładzie, wszczęciem dochodzenia oraz w stosownych przypadkach nałożeniem kar na mocy ustawodawstwa krajowego danego państwa członkowskiego. W razie poważnych naruszeń proponowane rozporządzenie przewiduje środki natychmiastowego egzekwowania prawa.

4.9 Rygorystyczne monitorowanie statków rybackich z krajów trzecich, które przebiega dokładnie według tej samej procedury co monitorowanie statków wspólnotowych, ma na celu zidentyfikowanie produktów rybnych pochodzących z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych operacji połowowych. Na mocy rozporządzenia przywóz tych produktów do Unii Europejskiej jest zabroniony.

4.10 EKES uważa, że towary przywożone powinny podlegać inspekcji na całym terytorium Wspólnoty i dlatego rozdział III powinien również uwzględniać inspekcję kontenerów przywożonych do Wspólnoty Europejskiej drogą lądową lub lotniczą. Ponadto należy ustalić minimalny odsetek kontenerów, które mają podlegać corocznej inspekcji.

4.11 Rozporządzenie przewiduje, że w przypadku uznania produktów rybnych za pochodzące z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów zgodnie z rozporządzeniem, a zatem zakazu ich przywozu, państwo członkowskie może skonfiskować i zbyć te produkty zgodnie z przepisami krajowymi, przy należywym uwzględnieniu prawa do odwołania.

4.12 Aby zapewnić prawidłowe stosowanie rozporządzenia we wszystkich sprawach dotyczących przywozu i ponownego wywozu produktów rybnych oraz w stosownych przypadkach zakazu przywozu, przewidziano, że Komisja będzie mogła podpisywać umowy o współpracy administracyjnej z państwami bandery.

4.13 System ustanowiony przez Komisję na mocy tego rozporządzenia wymaga szerokiej współpracy na szczeblu międzynarodowym pomiędzy Unią Europejską i państwami bandery, współpracy państw w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa oraz współpracy samych organizacji regionalnych. Ponadto ze współpracy tej wynika konieczność zidentyfikowania

państw niewspółpracujących, a rozporządzenie przewiduje sposoby postępowania z tymi państwami.

4.14 Pierwszą wewnętrzną konsekwencją tej współpracy międzynarodowej jest utworzenie wspólnotowego systemu ostrzegania, który ma na celu ostrzeganie podmiotów gospodarczych i państw członkowskich o wszelkich uzasadnionych wątpliwościach Wspólnoty co do zgodności z obowiązującymi prawami, przepisami lub międzynarodowymi środkami ochrony i zarządzania odnośnie do statków rybackich lub produktów rybnych pochodzących z niektórych krajów trzecich.

4.15 Skutkiem ostrzegania będzie monitorowanie na szczeblu wspólnotowym i międzynarodowym produktów przywożonych, zarówno tych, które spowodowały wydanie ostrzeżenia, jak i produktów przywożonych uprzednio, oraz statków rybackich, których dotyczy ostrzeżenie. Jeżeli dochodzenia, inspekcje i weryfikacje wykażą, że doszło do nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, Komisja jako jeden ze środków wpisze dany statek lub statki do wspólnotowego wykazu statków rybackich prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy.

4.16 Rozporządzenie stanowi, że za gromadzenie i analizowanie wszystkich informacji dotyczących nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów odpowiadać będzie Komisja lub wyznaczony przez nią organ.

4.17 EKES uważa, że najlepszym organem do wykonywania tego zadania jest Wspólnotowa Agencja Kontroli Rybołówstwa, której należy zapewnić większe zasoby ludzkie i finansowe.

4.18 Rozporządzenie bardzo szeroko uwzględnia wszystkie aspekty opracowywania, aktualizowania i zapewniania publicznego dostępu do wspólnotowego wykazu statków rybackich prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy oraz treść wykazu; statki znajdujące się w wykazach statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy przyjętych przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami będą dodawane automatycznie. EKES uważa, że zamiast automatycznego dodawania do tego wykazu wspólnotowych statków rybackich Komisja powinna uprzednio upewnić się, że zainteresowane państwa członkowskie nie przyjęły skutecznych środków zgodnie z art. 26 proponowanego rozporządzenia.

4.19 Komitet uważa, że system ustanowiony na mocy rozporządzenia jest odpowiedni, gdyż jest wyrazem poważnej próby rejestracji statków rybackich i państw niewspółpracujących w wykazach nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów i przewiduje wszelkie gwarancje uprzedniego powiadomienia i ochrony oraz uwzględnia środki mające zastosowanie do statków i państw biorących udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach. EKES uważa jednak, że należy wzmocnić gwarancje związane z procedurami identyfikacji statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy oraz państw niewspółpracujących, co dotyczy zwłaszcza gwarancji ochrony, oraz że powinny one opierać się na solidnych dowodach, aby zapobiec późniejszemu uchyleniu przez sądy środków przyjętych przez państwa członkowskie.

4.20 Biorąc pod uwagę poważne konsekwencje znalezienia się w wykazie państw niewspółpracujących oraz konieczność stosowania wymogów rozporządzenia do wszystkich państw w równym stopniu, EKES uważa za w pełni słuszne, by Komisja wspierała kraje rozwijające się w spełnianiu wspomnianych wymogów w zakresie monitorowania, kontroli i nadzorowania działalności połowowej.

4.21 Komitet jest zdania, że satelitarny system monitorowania statków (VMS) jest istotnym narzędziem umożliwiającym monitorowanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów. Dlatego też EKES uważa, że usunięcie danego kraju z wykazu państw niewspółpracujących powinno nastąpić pod warunkiem spełnienia wymogu zainstalowania VMS na wszystkich jego statkach rybackich.

4.22 Komitet pochwała rygorystyczne środki ustanowione na mocy rozporządzenia mające zastosowanie wobec statków rybackich i państw niewspółpracujących biorących udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach.

4.23 Rozporządzenie zakazuje również obywatelom państw członkowskich udzielania jakiegokolwiek pomocy lub udziału w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach, a także wszelkiej działalności związanej z czarterowaniem, wywożeniem lub sprzedażą statków rybackich wpisanych do wspólnotowych wykazów statków rybackich prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy.

4.24 Wreszcie rozporządzenie kładzie nacisk na poważne naruszenia, harmonizację minimalnego poziomu ustalania maksymalnych grzywien we wszystkich państwach członkowskich, zarówno dla osób fizycznych, jak i prawnych, a także środki natychmiastowego egzekwowania prawa i kary dodatkowe, aby zapobiec ponownym naruszeniom i umożliwić właściwym władzom prowadzenie dochodzenia.

4.25 Komitet uważa, że poziom kar nakładanych na statki z krajów trzecich powinien zostać zharmonizowany we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej.

4.26 W celu uproszczenia przepisów wspólnotowych proponowane przez Komisję rozporządzenie zawiera główne zasady kontroli, inspekcji oraz ramy wykonawcze przyjęte przez regionalne organizacje do spraw zarządzania połowami, do których należy Wspólnota, dzięki czemu zakres stosowania rozporządzenia został poszerzony w sposób uwzględniający wszystkie wody podlegające tym organizacjom.

4.27 EKES jest zdania, że w przyszłości Komisja powinna przeanalizować możliwość rozszerzenia zakresu rozporządzenia na rybolówstwo słodkowodne.

4.28 EKES uważa, że rozporządzenie zaproponowane przez Komisję jest bardzo pożytecznym narzędziem zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Wprowadzenie w życie tego rozporządzenia będzie wymagać ciągłych i zdecydowanych wysiłków. Komitet uważa, że w tym przypadku istotna jest współpraca między państwami członkowskimi.

Bruksela, 29 maja 2008 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRADIS
